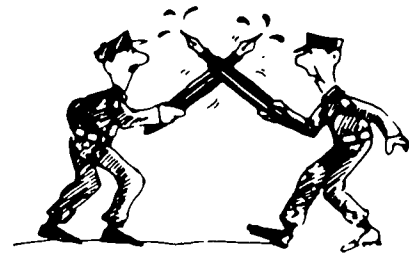

ספרא וסייפא

שייטת 13 בע'רדקה

אל"מ (מיל') מייק אלדר

צר לי על כי סא"ל ג' ביסס את
סקירתו על פעילות שייטת 13
בע'רדקה במלחמת יום הכיפורים
(מערכות 332) על ביבליוגרפיה
חסרה ולעתים בלתי-מדויקת ועל
עדויות בלתי-מבוססות.

בהכנת סקירתו שכח סא"ל ג' להשתמש
בספרי, שייטת 13 – סיפורו של הקומנדו
הימי, שבו נמצא ידע רב ומבוסס. השימוש
בחומר לא-מושלם גרם לאי-דיוקים רבים
בסקירה. אני חולק על פרטים מהותיים
בסקירה של סא"ל ג' – על סמך ראיונות
רבים עם מפקדים ועם לוחמים ועל סמך
חומר ארכיוני.

אברהם בוצר (שהיה בסוף שנות השישים
מפקד חיל הים), כמפקד מעל אל"מ זאב
אלמוג, שהיה מפקד זירת ים סוף בחיל
הים, והוא, בוצר, אישר את המבצעים.
מפקד חיל הים נאלץ ליזום את הפעולה
ההתקפית הראשונה (של "דבורים") כיוון
שמפקד זירת ים סוף לא עשה זאת.

◆ פעולות סירות הגומי – מפקד שני
המבצעים הראשונים בע'רדקה היה רס"ן
אלי מריק.

◆ סא"ל ג' כתב, "בהערכת-מצב, שביצעו
בקשר, אל"מ זאב אלמוג, מפקד זירת ים
סוף, ורס"ן גדי קרול, הם שקלו את האיחור
בלוח הזמנים, והחליטו לחזור בלי לבצע
... " ואכן, הערכת-המצב בוצעה בשטח בין
אלי מריק לגדי קרול. הם החליטו לחזור,
כדי לא לסכן לשווא שנים-עשר לוחמים,
ודיווחו על החלטתם במלת קוד. לא בוצעה
שום הערכת-מצב בקשר (טיפשות מוחלטת
לעשות זאת – הרי האויב מאזין!).

◆ סא"ל ג' ציטט ממסמך, שהכין אל"מ
אלמוג – "בשמונה-עשר באוקטובר הגיע

לשארם אלשיח' בראשונה מאז פרוץ
המלחמה, האלוף ביני תלם, מפקד חיל
הים". אלא שבאותה עת עסק מפקד חיל
הים בקרבות של ספינות הטילים בזירה
הצפונית...

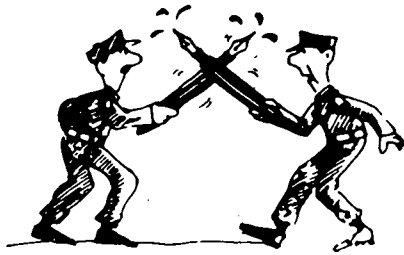
◆ פעולת ה"פצחנים" – אל"מ אלמוג צוטט
כמי שהציע להשתמש בסירות הנפץ, "שזה
עתה הסתיים פיתוח הדגם הישראלי
והמודרני שלהן". אלא שהעובדות אינן
נכונות: הסירות טרם סיימו פיתוח (וזו
אחת הסיבות לכישלון המשימה) ובעל
הרעיון היה רס"ן גד שפי, סגן מפקד שייטת
13, שטס צפונה, כדי לשכנע את מפקד חיל
הים ברעיון.

במאמר נכתב, כי מפעילי ה"פצחנים"
קיבלו הוראה לפגוע בכל מטרה במעגן.
עדויות שני מפעילי הסירות סותרות זאת.
האם כותב המאמר ניסה לתרץ את הכישלון
בהוראה, שלא היתה?

במאמר נכתב, כי הם פעלו בהתאם
לתורת הלחימה. אלא שרס"ן שפי החליט
לשנות את תורת הלחימה לפני הביצוע,
ולדעת המפעילים זו היתה אחת הסיבות
לכשלון. סא"ל ג' ציין, כי נגרם נזק גדול
למזח. לו היה טורח לקרוא את ספרי, היה
מגלה, כי ראש מחלקת המודיעין של חיל
הים דיווח, בין השאר:

שלושה חיילים מצרים נפצעו, משהו
ליד הרציף נפגע, והמצרים
משתעשעים בבדיקת חלקי
ה"פצחנים", והם מבסוטים עד הגג.

◆ פעולת ה"סנוניות" – סא"ל ג' ציין, כי
הלוחמים חשו, כי שולחים אותם למשימת
התאבדות; ולכן, החליט אל"מ אלמוג
להצטרף אליהם. טוב היה עושה סא"ל ג' לו
שאל את הלוחמים לגבי הרגשתם. רבים
מהם טוענים, כי הצטרפותו היתה מיותרת.
אלוף תלם, מפקד חיל הים סיפר: "ממש
הכרחתי את אלמוג לבצע פעולה זו."

לוחמי הקומנדו הימי אינם היחידים, שחזרו כמה פעמים לאותו יעד. חיילי ה"דבורים" עשו זאת במלחמת יום הכיפורים, חיילי הנחתות עשו זאת במבצע "שלום הגליל". סא"ל ג', ידידי, אומץ אינו נמדד רק בשדה הקרב, או תחת אש תופת.

במבצעים בזירת ים סוף. מאמרו רצוף אידיויקים, המטילים ספק בנכונות המאמר כולו ובניתוח המדעי של עקרונות הלחימה, שהוא ביקש לדון בהם.

טוב היה עושה ידידי, סא"ל ג', לו הציץ בעמוד 485 בספרי. בפרק "דבורים לוחמים כמו קומנדר" צוטט אלוף עמי איילון – המפקד הנוכחי של חיל הים, שפיקד על שייטת 13 ובעל עיטור הגבורה:

היו ב"דבורים" חיילים פשוטים, מכל הגלויות ומכל אזורי הארץ, לא לוחמים, שעברו שנתיים של קורס קומנדו ימי עם הרבה יוקרה. הם ירו בתותחים 20 מ"מ מטווח קרוב כמו לוחמי קומנדו ובצורת פעולה כמו של קומנדו, ועשו הכל נהדר.

סא"ל ג' ציין, כי "נורתה אש תופת לעבר המבצעים" וכו'. אלי מריק, שחדר שלוש פעמים לע'רדקה, שאל בספרי: "אם היתה אש תופת, כיצד איש לא נפגע?" במאמר אידיויקים נוספים, שלא אעסוק בהם כאן.

אומץ-לב

סא"ל ג' (שלחם באומץ רב בפעולות רבות) ניסה לבסס כמה עקרונות לחימה ותכונות של לוחמים לפי הפעולות בע'רדקה. בניתוחיו המעניינים הסתמך על גדולים וחכמים – כגון מחקרים של חיל הים האמריקני, סון טסו ועוד – המשווים נופך של אמינות לכל מאמר. סא"ל ג' החליט לא להשתמש בספרי, ש-52 מדפיו דנים